

Beszámoló

Berecz Szabolcs
Norvégia, Aalesund University College

Lehetőséget kaptam, hogy ERASMUS ösztöndíj keretein belül a 2005/2006-os tanév első félévének három hónapját Norvégiában töltssem. A helyszín Aalesund – egy kisváros – amely a nyugati parton fekszik. A külföldön tartózkodás célja egy projektben való részvétel volt, melyet úgy oldottak meg, hogy a 'Real-time programing in Java' tantárgyba kapcsolódtam be. Ezt a tárgyat norvég nyelven tartották, de mivel a kint tartózkodásom első felében a Java alapjairól volt szó, nem kellett részt vennem az órákon. Hetente volt konzultáció, melynek során megbeszéltük, hogy haladok a kapott könyvvel, valamint hogy miről volt szó a legutóbbi órán. Másfél hónap elteltével eljött az idő, hogy a diákok eldöntsék, hogy milyen projektben szeretnének részt venni. Mivel pontosan erre a hétre esett a megbetegedésem (nem komoly, de épp elég, hogy kihagyjak egy konzultációt), nem választhattam, hanem beosztottak az egyik projektbe. Mint utólag kiderült, nem jártam túl jól.

A projekt, amibe kerültem, egy reflektor botkormányal történő irányításáról szólt. A feladat lényegi része a Java nyelv és a szervomotorok valamint a botkormány közötti kommunikáció implementálása, és egy grafikus felület építése volt. Mivel a hardvereszközökhöz csak norvég nyelvű dokumentáció állt rendelkezésre, a grafikus felület létrehozásának feladata maradt rám, melyből nem tud sokat tanulni az ember. A többi projekt között voltak érdekesek is, az egyik például a főiskolán fejlesztett hajó-szimulátorhoz kapcsolódó rendszer létrehozása volt, tehát érdekes feladat megoldását is kaphattam volna feladatként, ha nem ilyen szerencsétlenül kap el a betegség. Később próbáltam kapcsolatba lépni a szimulátort fejlesztő egyik tanárral, de sajnos elég elfoglalt volt, így nem sikerült összehozni. Ezt a szimulátor-projektet egyébként mindenkinek ajánlom, aki itt tölti az ERASMUS ösztöndíját, mert nagyon profi munka. A tanárok nagyon segítőkészek, ha valami probléma merül fel, nyugodtan lehet a segítségüket kérni, és szinte biztos, hogy találnak megoldást.

A város és környéke (és valószínűleg egész Norvégia) nagyon szép, de jól jön egy autó, ha nem csak a várost akarjuk látni, mert nem egyszerű a közlekedés (főleg, ha hegymászást terveztünk, de előtte annyit kellett sétálni, hogy már nem bírunk felmászni). Ez nem feltétlenül jelenti azt, hogy autóval kell mennünk. Az egyik megoldás, hogy kocsit bérelünk (nem olcsó, de néhány napra megéri, mert tényleg sokkal többet látni így Norvégiából), a másik, hogy összehaverkodunk a németekkel. Ez utóbbit azzal tudom indokolni, hogy a kb. 12 ERASMUS-os diák között hét német és egy osztrák volt, csak nekik volt kocsijuk, de nekik mindjárt négy. Ebből persze az is következik, hogy előny a német nyelvtudás.

A kirándulások között persze nem árt néha aludni is, erre tökéletesen megfelel a kollégium. Saját szoba fürdőszobával, erkéllyel, jól felszerelve. Egy konyha jut négy szobára, ahol van hűtő, mélyhűtő, tűzhely, mosogató és szerencsés esetben mikrohullámú sütő is. A konyhát érdemes bezárni éjszakára, ha nem is minden nap, de csütörtökön, pénteken, szombaton mindenképp (ilyenkor vannak a bulik...), mivel volt alkalmam megtapasztalni, hogy milyen az, amikor lába kél a kajának. Ilyen csak egyszer fordult elő, de jobb vigyázni, mert nem olcsó az ételmiszer (főleg, ha pótolhatatlan Csabai kolbászról van szó...). Egy töredékét később sikerült visszaszerezni, de ez már egy másik történet.

Összefoglalva, néhány jó tanács: vízálló ruha nagyon fontos (esernyő csak arra jó, hogy elfújja a szél), érdemes sok készpénzt vinni, mert automatából drága felvenni, és nem minden boltban fogadják el a

bankkártyát (egyik helyen VISA-t, másik helyen MasterCard-ot, máshol csak norvég bank által kiadottat). A kollégium díját készpénzben érdemes fizetni, mert a csekkbefizetésért a posta több ezer forintot számol fel. Az élelmiszerárak a magyarországi árak két-háromszorosa, az alkohol még drágább. Ez utóbbit nem is érdemes szórakozóhelyen venni, inkább boltban kell bevásárolni, és valamelyik szobában házibulit rendezni, így ki lehet jönni annyiból, mintha itthon szórakozóhelyen buloznánk. Geirangert és az utána következő Dalsnibbat semmiképp sem szabad kihagyni. Dalsnibba (ami egy kilátó 1400 méter magasan) sajnos csak nyáron megközelíthető, de a sorompóig érdemes felmenni, mert nagyon szép a környék (egy tóval 1000 méteren).

Hogy érdemes-e Norvégiában tanulni? Mindenképp. Aalesundban? Ha szeretjük a kisvárosokat, ahol természetjáráson kívül nem sok lehetőség van, vagy ez az egyetlen lehetőség Norvégiában, akkor igen. Egyébként inkább egy nagyobb várost ajánlanék, de mindenképpen Norvégiában. Ezzel nem azt akarom kifejezni, hogy Aalesund nem jó hely, épp ellenkezőleg, gyönyörű a város és a környék, és nagyon jól éreztem magam, de Bergenben még jobban éreztem volna magam (miközben több embert ismertem volna meg). Még valami: a nyári ERASMUS intenzív nyelvi kurzust (EILC) nem szabad kihagyni (Trondheimet preferálom Oslóval szemben, mert fjordok között van, és viszonylag nagy város).

